

Het is hartje zomer, stille zaterdagochtend, dauw op het gazonnetje. Een prachtig moment om de RSV weer uit de schuur te trekken want; vandaag staat de Van den Burg-rit weer op het programma! – Door DNNZ

Met een druk op de knop en een rauwe proest komt m'n trouwe ros tot leven en stap ik op richting Eindhoven. Even een half uurtje de A2 afjakkeren, een keertje link, rechts en nog eens rechts en we zijn bij Van den Burg. Daar aangekomen staan de demo-motoren al te wachten onder een paddock stand. Een 660 Tuono en twee Tuaregs. Even snel bekijken, en dan rap naar binnen, want daar worden we ontvangen door Erik van den Burg, de eigenaar, die klaarstaat met koffie en een heerlijke appelflap.

Na een praatje met de aanwezigen en wat er in de zaak staat gaan we ons klaarmaken voor een ritje. Zelf ga ik de Tuareg eens aan de tand voelen, want ik ben wel erg benieuwd naar de zithouding en rijeigenschappen hiervan. Met een enduro heb ik namelijk nog geen enkele ervaring! Opstappen is gelijk al

heel anders. Een hoog zadel, maar ook lange veerwegen, die er samen voor zorgden dat ik nog wel met mijn voeten, bij de grond kan. Dan het stuur, erg breed, maar wel zo dat het een goed gevoel van controle geeft. Vervolgens starten en rijden maar. We rijden achter Marc aan die op zijn RSV er een lekker tempo in houdt. Prima, want zo leer je een nieuwe fiets gelijk goed kennen.

De route volgt door het mooie afwisselende Brabantse landschap, en het eerste valt me gelijk op. Door bochten en over rotondes is er op de Tuareg véél minder feedback van de weg onder je, dan ik gewend ben van de RSV. Logisch, want véél langere veerwegen, maar toch moet ik m'n gevoel iets omlaag zetten en vertrouwen dat het allemaal wel goed zit, iets omhoog schuiven. Verder nog een andere zithouding aannemen en zowaar, zo'n Tuareg kan knap plat en hij houdt het perfect! Zo rijden we door naar een plekje om te lunchen.

Bij een cafeetje in een pittoresk dorpje parkeren we onze demo's en eigen rossen en beginnen we met het delen van de ervaringen. Mijn ervaringen kwamen overeen met die van Mathijs, die ook een Tuareg reed. Verder bleek dat we onderweg een klinkerweg gehad hebben die ontzettend hobbelig was en dat er een serie steile drempels in de route was opgenomen. Nu ben ik er behoorlijk zeker van dat ik dezelfde route gereden heb als Marc, ik reed immers achter hem aan, maar van slecht wegdek heb ik echt nul komma nul last gehad. Het is me niet eens opgevallen! Het zal wel aan de demo-motor hebben gelegen. Na het binnenwerken van de omeletten

en uitsmijters en het uitwisselen van de sterke verhalen gingen we weer verder.

Deel twee van de rit was in feite net zo mooi als de eerste, maar nu we meer vertrouwd waren met de Tuaregs, was de verleiding groot om ook eens naast het asfalt te rijden, in plaats van erop. Staand op de stepjes, die goed grip boden, door de berm rijdend valt me hier ook de controle op. Geen moment van verlies van controle als ik door de gravel rij en nog een zetje gas geef. En ineens valt me positie van het hoge stuur op, dat valt nu perfect op zijn plek. Met veel plezier rijden we weer terug naar de zaak waar we netjes de demo's aftanken en nog een praatje maken en de ervaringen delen met Erik.

Als verrassing Erik heeft nog een goodiebag voor ons in petto! Die nemen graag in ontvangst. Van de ARA krijgt Erik wijn/borrel-pakket, omdat hij alles zo perfect geregeld heeft.

Dan terug naar m'n good old RSV. Geen idee hoe je na een rit ontwend kan raken van je eigen motor waar ik onderhand mee vergroeid ben, maar wat een extreem ding is dat ineens als je van de Tuareg af komt. Enfin, voldaan terug naar huis, volgend jaar ben ik weer van de partij!

Dennis